

TÄSSÄ NUMEROSSA:

- 6 ILMASODAN UUSI KUVA**
6 Robottien sota – *Ahti Lappi*
12 Robottien torjuja – Skyshield 35-AHEAD – *Ahti Lappi*
- 14 JYVÄLLÄ**
14 Nopean toiminnan joukot – *Jyrki Karvinen*
16 Maailmalta – *Pertti Lappalainen*
16 Tiedustelulennokeja Israelista
17 Energia-aseita Yhdysvalloista – *Pertti Lappalainen*
18 USA ja kansainvälinen oikeus – *Jaakko Bergqvist*
20 TURUNEN – Laiton sota
21 Turkki – Lähi-idän ja Euroopan välissä – *Ilmari Kosonen*
24 Sairaamiehen sairaskertomus
25 Reserviläisliitto 50 vuotta
- 26 MAAILMAN SUURIN MERIKATASTROFI**
26 Pakolaislaiva Wilhelm Gustoffin upotus 60 vuotta sitten – *Kari Kuusela*
34 Upottaja: Aleksandr Marineskon värikäs elämä – *Kari Kuusela*
- 36** Terijoen vartija – Anatoli Gordijenko
- 38** Tvällärin kertomuksia I – Vihan maa
- 40 SUOMEN SOTILAS TESTAA**
40 Sissin talviajoneuvot – *Eerikki Rundgrén*
43 Suomen Sotilaan ahkiotesti – *Eerikki Rundgrén*
46 Kamu – pelastusahkio.
Kelkkapulkka testissä – *Ville Maijanen*
47 Naali Ahkio – *Eerikki Rundgrén*
- 48 PELIT**
40 Suomi ”mod” – *Tuomo Valve*
- 50 SUOMEN SOTILAAT**
50 Aares Salli – Sotilas ja taitelija – *Seppo Porvali*
- 52 KIRJAT**
52 Sallasta Karjalankannakselle – *Kari Varvikko*
53 K.A. Tapolan elämä – *Kari Kuusela*
54 Syväjohtaminen – *Pekka Mäkelä*
- 59 SÄÄ Osa II**
59 Sääntiedon rooli kasvaa – *Ilkka Ikonen*
- 62 60 VUOTTA SITTEN**
62 Taistelu Ardenneilla – *Kari Kuusela*
- 73** Palautteet
- 74** KNUUTI – Jonas Plesky, Clancyn esikuva

Kannen kuva: Jaakko Puuperä

Julkaistava aineisto. Aineisto hyväksytään julkaistavaksi ehdoin, että Kustannus Oy Suomen Mies saa aineistoon hyvän kustannustavan puitteissa eri korvauksetta vapaan käyttöoikeuden tiedonvälitystoiminnassaan, ellei muuta ole nimenomaisesti sovittu.

Tilaajarekisteri. Lehden tilaajarekisteriä voidaan käyttää suoramarkkinointitaroituksiin. Niitä lehden tilaajia, jotka eivät halua että heidän tietojensa käytetään, pyydetään ilmoittamaan siitä lehden tilauksen yhteydessä.

Testasimme ahkiot

► Suomen Sotilas testasi kahden talven ajan ahkioita mitä erilaisimmissa olosuhteissa Etelä-Suomen pikkupiirteisistä ryteiköistä Lapin tuulisille tuntureille. Löydä testivoittaja tämän numeron sivuilta 44-45. Talvivarusteiden testaus ja tutkimus jatkuu lehtemme tulevissa numeroissa. Maaliskuussa Suomen Sotilaan testiryhmä tutkii Lapissa yhdessä ilmavoimien kanssa muun muassa pelastausvälineitä, puolustusvoimien uutta m/2005-talvivarustusta ja testistä poisjääneen Naaliahkion ja paljon muuta! Huhtikuun numerossa jatkuu naamiopukujen testaus ja aiheena ovat talvipuvut.

Turkki

► Turkki etsii paikkaansa kansainvälisessä yhteisössä ja pyrkii osaksi Euroopan unionia. Nato-maa ja alueellinen sotilasmahti nähdään EU:ssa uhkana ja mahdollisuutena. **Ilmari Kosonen** esittelee sivuilla 21-24 ”Euroopan sairaan miehen” historiaa, nykypäivää ja tulevaisuuden näkymiä.

Sudet satamassa

► Helsinki 1945. Maailmanhistorian tuhoisimpien torpedojen ampuja S-13 (taka-alalla, vain torni näkyy) ja saksalaisia sotasaalissukellusveneitä keskellä Helsinkiä Katajanokan tullipaviljongin laiturissa kesällä 1945. Suomi teki 60 vuotta sitten sotilaallista yhteistyötä Neuvostoliiton kanssa muuallakin kuin Lapissa. Lue sivuilta 26-35 yhteistyön hedelmistä merisodassa, jonka suomalaiset ovat halunneet aktiivisesti unohtaa, ja jota Itämeren etelärannalla ei unohdeta.

Nopeasti valmiina?

► Nopean toiminnan joukkoja kehitetään Natossa, EU:ssa ja siis käytännössä niiden jäsenenä olevissa valtioissa. **Jyrki Karvinen** kertoo sivuilla 14-15 Naton ja EU:n ponnisteluista kohti yhteistä päämäärää. Päälekkäisyksistä ja synergieuista sotilasliitossa ja yhä federatiivisemmassa unionissa. Mikä on Suomen ja muiden muodollisesti liittoutumattomien EU-maiden rooli kehitettäessä nopeaa reagointikykyä? Onko lopullisena tavoitteena Euroopan yhteinen puolustus ja onko sen kehittäminen ristiriidassa Naton tavoiteiden kanssa?

Suomi ja UHKA ILMASTA

► Vastaavatko suomalaisten suunnitelmat ja uhkakuvat nykysodan ja tulevaisuuden vaatimuksiin? Suomen Sotilaan vakituinen avustaja eversti **Ahti Lappi** jatkaa lehtemme sivuilla 6-13 iskukykytutkimuksen ja turvallisuuspoliittisen selonteon analysointia sodankuvan ja sotatekniikan kehityksen näkökulmista. Minkälaisiin uhkiin Suomen on järkevää varautua? Voidaanko kaikkiin uhkiin varautua yksin ilman sotilaallista liittoutumista? Mitkä ovat kohteet ja mitkä ovat välineet? Onko **Douhetin** aika vasta alkanut? Voitaisiinko massamaiseen täsmäaseiden käyttöön varautua liittouneenakaan?

VARSOVASTA ITÄÄN

27.1.2005

Suomalaiset tuntevat kuuluvansa länteen. Haluamme samaistua mieluummin kulttuuri- ja historiaperimämme läntisiin kuin sen itäisiin elementteihin. Itää pidetään meillä usein negatiivisena ja länttä positiivisena. Idästä tulee despotia, köyhyys ja vihollinen, lännestä demokratia, vauraus ja ystävät. Näin ainakin suurin osa meistä suomalaisista asian näkee.

Moni suomalainen ei edes tiedosta itään kohdistuvaa pelon sekaista epäluuloisuuttaan. Se on kuitenkin näkynyt ainakin suomalaisten haluna liittyä Euroopan unioniin ja yleisen asevelvollisuuden kannatuksena. Itä nähdään uhkana, ei mahdollisuutena. Tämä koskee myös poliittista eliittiämme, vaikka he eivät sitä tuo julki. Epäluulo venäläisiä – tai Venäjää – kohtaan ylittää Suomessa puoluerajat. Tunne istuu vaarissa ja vauvassa ja on laadultaan periytyvää. ”Ryssänvihaa” tai -pelkoa ei vähennä Venäjän käytös sen miehittämällä alueella ja ”lähiulkomaissa”. Ukrainan asioihin sekaantumisen on vain yksi tuore esimerkki jälkimmäisestä, Tshetshenia taas ensimmäisestä.

Itää pelätään ja lännestä halutaan turvaa. Tällä tunnetilalla on myös historiallinen taustansa. Usein siihen liittyy lisäksi haluttomuus edes tutustua ”inhaan itään”. Siksi myös Venäjätuntumuksemme on huono. Itänaapurin olematon demokratiakehitys taas ei anna Venäjän-tuntijallekaan syytä todeta, että uhka idästä olisi ikuisesti ohi. Venäjä on nimittäin uhka, ainakin niin kauan, kuin venäläiset voivat pahoin, voimatta vaikuttaa omaan kohtaloonsa. Silti meidän tulisi nähdä länsimaissa Venäjä myös mahdollisuutena ja tutustua siihen paremmin. Viha, pelko ja epäluulo tulisi korvata tunteuksella ja rakentavalla, joskin kriittisellä asenteella.

Suomi on osa länttä. Suomalaisissa on kuitenkin enemmän itäisiä vaikutteita – hyviä ja huonojakin – kuin itse haluamme myöntää. Emme kuitenkaan halua samaistua meitä maantieteellisesti ja kulttuurisesti läheisempiin kansoihin, vaan etsimme mieluisaa vertailukohtaa etäämpää. Voivottelemme sitä, että Suomi on yleisine asevelvollisuuksineen kummajainen eurooppalaisiin veljiinsä verrattuna. Hävettävistä miinoista sentään ollaan luopumassa, muiden sivistyskansojen tavoin. Mutta mihin vertaamme itseämme? Vaikka paasikivelinäinen jankutus kartasta kuuluu omaan historialliseen aikaansa ja geopolitiisella ajattelulla on kiistattomat heikkoutensa, on maantieteellä edelleen merkitystä. Globaalilla maailmankylälläkin on karttansa.

Pitäisikö Suomessa siis katsoa karttaa ja tutkia enemmän turvallisuuspoliittiselta ympäristöltään samankaltaisten maiden valintoja? Pitäisikö meidän tehdä omintakeisiakin puolustuspoliittisia ratkaisuja, ja olla matkimatta kriitikkömästi läntisiä veljiämme, joiden turvallisuuspoliittinen toimintaympäristö on niin kovin erilainen? Pitäisikö meidän myöntää, että meidän toimintaympäristömme muistuttaa enemmän Puolan ja Viron kuin Belgian ja Ranskan olosuhteita?

Laitetaan seinälle Euroopan kartta – sellainen versio, jossa näkyy Suomi – ja pistetään neula Helsingin kohdalle ja siihen riippumaan ”3000 kilometrin” lanka. Langan alapää jää juuri Iraklionin länsipuolelle. Pohjoisempaan lankamme ylittää kaksi Venäjän naapurua, Valko-Venäjän ja Ukrainan. Puola jää kauas narun länsipuolelle linjamme ohittaessa Varsovan 250 kilometrin päästä – sen itäpuolelta. Puolan kaltaisen keskieurooppalaisen maan puolustuspoliittiset ratkaisut eivät kuitenkaan kelpaa suomalaisille edes vertailukohdaksi. Mutta kumpi on länsimaisempi ja eurooppalaisempi, Suomi vai Puola?

Alankomailla – tai jopa Ruotsilla – on kovin erilainen toimintaympäristö kuin meillä Venäjän naapureilla. Siksi puolustuspoliittisten ratkaisujen tuleekin olla erilaisia Euroopan eri laidoilla. Puolan ja monen muun entisen Neuvostoliiton alusmaan valinta on ollut liittoutuminen. Puolalla on myös erittäin hyvät kahdenväliset suhteet Yhdysvaltoihin, mutta samalla maa säilyttää suuren asevelvollisuuteen nojaavan reservinsä sekä jalkaväkimiinansa, murehtimatta muitten mutinoista. Suomelta Puola hankkii lähes 700 panssaroitua huippunykyaikaisista AMV-vaunua. Minkähän varailta?

jaakko.puuper@suomensotilas.fi